

Előfizetési árak:

Évi előfizetés . . . 10 frt — kr.
Félévi . . . 5 „ — „
Negyedévi . . . 2 „ 50 „
Egy hónap . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.
hová az előfizetések és a lap iratküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1-ső szám

I. EMELET

(hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.)

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek 181

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Külön vámterület.

Pécs, 1895. december 11.

(*) Míg a kormány országos érdeke minden vármegyében eleve gondoskodik saját nevelésű külön Tarnóczyjáról, hogy alkalomadtán bemutathassa nagy tehetségét, addig a kabinetnek egyik tagjával megessett az a rendkívüli dolog, hogy okos gondolata támadt, a melyre az impulzust a Pécsset megartott kamarák országos értekezlete adta meg neki.

Foglalkoztunk e helyütt azóta többször azzal a kérdéssel, melyet most a kereskedelmi miniszter valóra akar felváltani. A mindenesetre okos iniciatívát, mely szerint a kereskedelmi miniszter felszólította még október 5-én az ország összes kereskedelmi és iparkamaráit arra, hogy mondjanak véleményt az Ausztriával fennálló vám- és kereskedelmi szövetség kérdésében; jelöljek meg, az eddigi tapasztalatok után, e szerződéses viszonyok hátrányait, és mondják meg nyíltan, melyek volna az azok az előnyök, a melyeket a szerződések megújításánál Magyarország érdekében meg kellene szerezni.

Nem kutatjuk a miniszter indokait, a melyek e lépésre készítették; lehet, hogy tudatosan járt el, közvéleményt akart a maga számára az osztrák áramlatokkal szemben teremteni; lehetséges azonban az is, hogy csak pont akart hinteni szemük közé s abban a hiszemben, hogy a kereskedelmi és iparkamarák véleménye a kiegyezést minden áron megújítani törekvő kormány malmára fogják hajtani a vizet. Lehet ez is, az is, de legyen bármi az ok, örömmel elismerjük a miniszter eljárásának korrektségét, mert megeselekedte közgazdasági szempontból azt, a mit politikai szempontból, a választások tisztaságát érve, hiába kérünk; a kereskedőkre és iparosokra bízta, hogy válaszszerűen az önállóság és az alárendeltség között.

Nos, dicséretére legyen mondva a hazai kamaráknak, ezek már a pécsi országos értekezlet

alkalmával az önálló vámterület mellett nyilatkoztak, és amint azóta egyes kamaráknak közöltetett határozataiból nyilvánosságra jutott, ezek is külön-külön az önálló vámterület hívei. Vannak azonban ipar- és kereskedelmi kamarák, a melyek a legnagyobb zavarban vannak és titkolózkodnak, meg a választmány, elnököstől együtt azt sem tudják, hogy mit csináljanak, mert tagjaik oly közönynyel viseltetnek ez iránt a nemesak reájok, hanem az egész országra nézve életbevágó kiegyezési kérdések iránt, a mely közöny valóságos hazafiúi véték.

Nem akarjuk még most, pedig már közel vagyunk a tizenkettedik órához, azokat a kamarákat, melyek még nem adták meg a miniszternek a feleletet és így nyilvánosságra mit sem hoztak, névszerint felsorolni, csupán azt jegyezzük meg, hogy azt a nagyfokú zárkózottságot, idegességet és titkolózást mással nem vagyunk képesek megmagyarázni, mint hogy a véleményadásra felszólított kamarai tagok még nem küldték be válaszaikat, mert ha nem ez volna az oka a késlekedésnek, ugy csakis a vezető férfiak indolenciájának lehetne betudni, hogy annyira hátramaradtak a többi társ kamarák között.

Pedig hát tudhatnák ezek a nagy hallgatók, a kik máskülönb panaszaiakkal tele kürtölik a világot az ipar és kereskedelem pangásáról, hogy míg egy részről mezőgazdasági terményeinket eltorlaszolták a külföldi piacoktól a védvámok, addig a közös vámok következtében éppen annyit fizetünk Ausztriának az osztrák iparcikkéért, mint Angliának, vagy Franciaországnak az angol és francia árukért.

Egy emberöltő óta érzi gazda, kereskedő, iparos egyaránt ennek a közös vám- és kereskedelmi szerződésnek az átkát; ennyi idő óta dühöng, káromkodik, átkozódik az árak hanyatlása, a mostani vámrendszer és a vámtarifák ellen mindenki s midőn itt az alkalom a kormánynak, Ausztriának szemtől-szembe megmondani az igazat: most a

füleikre huzzák a téli sípkát és hallgatnak. Pedig hát higgyék meg, tisztelt kereskedő és iparos urak, saját érdekeik ellen cselekszenek és az efféle hallgatásért nem jár ám mindig kitüntetés. Nem hallgatni, beszélni, hanem kiáltani kell most tisztelt urak, a kamaráknak pedig alkalmat kell adniok, hogy ezt a kiáltást a sajtó útján meghallja az egész ország, az egész nemzet és annak közvéleménye.

Az eddigi tapasztalat — fájdalom — élesen bizonyítja, hogy a jövő év végével lejárandó vám- és kereskedelmi szerződés hazánkra nézve megmérhetetlen hátránnyal járt a multban és teljes tönkretetésünkre fogja eredményezni, ha még újabb tíz évre meghosszabbítatik. Ennek tulajdoníthatók közgazdaságunk rohamos hanyatlása, belkereskedelmünk és iparunk nagymérvű süllyedése, az adózó polgárság elszegényedése és nyomora. Tehát nincs egyéb mód ezeknek a szomorú állapotoknak a megszüntetésére, mint az önálló vámterület alapján egy új és jobb kereskedelmi és vámszerződést kötni Ausztriával, mert csak ez az egyedüli kiút gyarmati helyzetünkkel való szabadulásra, alásüllyedt közgazdaságunk fölemelésére, állami érdekeink teljes és sértetlen megóvására és végül arra, hogy a mi ránk nézve káros közös vámpolitikából eredő surlódásoknak — a minek csakis a zavarosban halászó osztrák és magyar stréberek veszik a hasznát — egyszer s mindenkorra vége vessenek.

Hogy mit és mennyit veszít Magyarország az esetben, ha a vám- és kereskedelmi szerződéseket újabb tíz évre megújítjuk Ausztriával, azt elég világosan kifejezi Mudrony Somának, az országos iparegyesület igazgatójának a következő kijelentése:

„A vámközösségnek újabb tíz évre való megkötése a következő tíz évben évi hatvan millióval számítva, összesen hatszáz millió külön adófizetést jelent, s így bátran elmondható, hogy a kamatok kamatjával s az önkéntelen mellékes adókkal az új szerződés egy milliárdunkba kerül.“

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A férj boszuja.

— Pierre Valdaque. —

Coussey herceg belépett neje szobájába és lábainál találta Talence Lucient.

Halotthalvany lett és tekintetét mereven függesztette a bűnösökre.

A vér hevesen lüktetett ereiben és majdnem kifeszítette halántékát.

Nem tudta a borzasztó valót elhinni.

A csapás nagyon gyors volt — és nagyon váratlan.

Végre magához tért és közelebb ment.

Lucien felugrott s a hercegné elé állva eltakarta testével, míg ez félig ájultan dőlt hátra a pamlagra.

A herceg állva maradt.

Egy pillanatra élesen, megvetően mérte végig nejét, aztán Lucient és fagyos nyugalommal távozott.

Coussey Bertha fölkel a pamlagról.

— Eredj Lucien, erédj — a milyen gyorsan csak tudsz.

— Nem előbb édesem, míg téged biztonságban nem tudlak: férjed magaviselete rendkívül módon aggaszt.

— A herceg nem fog engemet bantani most már . . . Nem értem, hogy mért nem ölt meg mindkettőnkét egyszerre. Különbösen én se fogok itt maradni . . . ah! Istenem! Istenem! de hova is menjek! Az az én dolgom. Csak siess. Szedd össze magad és jérünk.

Remegve, majdnem eszméletlenül engedelmességet kért Bertha kedvesének.

Lucien karját nyújtotta neki és kivezette a házból.

Az utcán füttyentett egy bérkocsinak és Lucien lakására hajtottak.

Miután az asszonyt biztonságba helyezte, Talence Lucien elment a herceg palotájába és otthagyta a névjegyét, jelétül annak, hogy minden pillanatban rendelkezésére áll.

Aztán elment egyik félreesőbb városnegyedbe és butorozott lakást keresett a hercegnének, hogy ott várja be a dolog kimenetelét.

Ez alatt a Lucien lakásán maradt asszony rendkívüli kínokat szenvedett.

Bertha jól ismerte a herceget.

Zsarnok, szenvedélyes, kiméletlen és hajthatatlan akaratú volt.

Az erényről, a becsületről olyan szigorú fogalmi voltak és meg volt győződve, hogy most égbekiáltó boszut forral, mert másként megölte volna mindkettőjüket.

Hibáját nem bánta ugyan meg, mert imádkozott Lucient, csak a következményektől félt, a melyek most már a férj tudomására jutott ballépését követendik.

Estefelé aztán engedelmesen követte kedvesét új otthonába, a ki miután Berthát jó helyen tudta, visszatért lakására.

Lucien az egész éjszakát a legnagyobb izgatottságban töltötte el, várva a herceg segédeit — de hasztalanul.

A következő reggelen egy levélke érkezett a hercegné részére, a melyben férje tudtára adja, hogy azonnal utazzék el a Vendée-beli kastélyukba és ott várja be a herceg legközelebbi rendeleteit.

Bertha a levélke vétele után azonnal elutazott — nem volt már semmi ellenálló képessége, érezte, hogy teljesen meg van törve.

Nyolc nap is elmult és Lucien még mindig hasztalanul várt a herceg kihívására.

Rendkívüli izgatottság lepte el, nagyon bátor volt és jobban szeretett volna már kezében karddal ellenfelenek a szemé közé nézni.

Ismerte ő is a herceget és valami nemtelen boszútól tartott . . . tartott tőle, és mégis igyekezett ezt a gondolatot elodáznai, mert a herceget illetékes körökben durvasága mellett is gentlemannek tartották.

Miután tizennégy napig hiába várt volt Lucien, ennek ellentétével újra megkezdte szokott életmódját, úgy gondolkodott, hogy a nagy világban majd csak találkozik a herceggel s vége lesz a bizonytalanságnak, a mely úgy marcangolta a lelkét.

Az idő jól vagy rosszul, csak halad, és így mult el egy teljes hónap.

A társaságban beszéltek, hogy Coussey herceg beteg nejét falusi kastélyukba vitte üdülés végett — és hogy ő egyedül csakhamar vissza fog térni Páriába.

Ezt Lucien is meghallotta s már már azt hitte, hogy a herceg nem is akart egyebet, mint hogy az egész dolog a legmélyebb titokban maradjon.

Midőn egy izben Lucien a klubban éppen ecartét játszott és nagyobb összeget nyert, látta, hogy Coussey herceg előtte áll és élesen tekint arcába.

Az éles tekintetre önkéntelenül megborzadt és kezdte a legrosszabbat sejtteni.

— Ugy látszik, ma Önnek rendkívüli szerencséje van. Talence ur! Mondá fagyos gunnyal, mi alatt sajtószertű mosoly lebbent el ajkáról.

— Valóban úgy látszik! mondá Talence kissé megzavarodva a váratlan mondásra.

A megcsalt férj, akinek büszkesége közmondásos volt, egyszerre megjelenik a klubban és neje kedveséhez kezd beszélni nyugodt, csöndes hangon,

Nos, hát nem akarjuk hinni, hogy akad Magyarországon olyan kereskedő és iparos, a ki a mi pénzünkben ily horribilis összeget akarna ajánlani Ausztriának, hogy ezzel még jobban szegényebbé, koldusabbá tegyék az országot és saját véreiket. És éppen azért elvárjuk, hogy minél előbb hallatni fogják szavukat, melyet nemcsak Budapesten, hanem Bécsben is meg fognak érteni és majd moll skálában fognak énekelni bécsi uraink, ha egy kis magyar pénzre lesznek szükségük.

* **Közgyűlési tárgysorozat.** Pécs sz. kir. város törvényhatósági bizottsága által holnap, december hó 12. napján délelőtt 9 órakor kezdődő rendes közgyűlésén a következő tárgysorozat kerül tárgyalás alá: 1. Belügyminiszteri rendelet a Pécs-Dráva-miholjái vasut. létesítésének törzs részvények jegyzésével való előmozdítása érdekében hozott közgyűlési határozatra. 2. Belügyminiszteri rendelet a központi választmányok újabb három évre való megalakítása iránt. 3. A legtöbb adót fizető bizottsági tagok névlajstromának 1896 ik évre történt megállapításáról az igazoló bizottság jelentése. 4. A közigazgatási bizottságból ez év folyamán kilépendő öt tag helyének betöltése. 5. A bíráló bizottságnak megalakítása. 6. Az igazoló bizottság megalakítása. 7. A scontralis bizottságba két tagnak beválasztása. 8. A hegyrendőri bizottság megalakítása. 9. A budai külvárosi külön rakodó állomás létesítése érdekében kelt kereskedelemügyi miniszteri rendelet folytán, a megkívánt költségek mikénti fedezésére nézve, választmányi és tanácsi javaslat. 10. Az 1896. évi közkielég-, vízvezetési, nyugdíjalap és egyéb kapcsolatos alapítványok költségelölirányzatának tárgyalása s ennek kapcsán: a) Tanácsi jelentés a fogyasztási és italdók, úgy a szeszitalmérés adó megváltása iránt tartott egyezkedés eredményéről. b) A szesz, pálinka és palinkanemű italok után fizetendő fogyasztási illeték beszedése és ellenőrzése tárgyában készített szabályrendelet javaslat tárgyalása. c) Tanácsi előterjesztés a színházi díszlet-mesteri és egyszerű házfelügyelői állás szervezése iránt. d) Majorossy János volt községi bíró kegydíj iránti kérvénye. e) Néhaj Petz István volt községi tanító gyermekei javára járó neveltetési pótlék folyósítása iránti kérvény. f) A községi tanítók fizetésének rendezése érdekében tanácsi javaslat. g) Az iskolai költségek fedezhetése végett államsegély. 11. A közúti villamos vasut engedélyezése érdekében beérkezett ajánlatra választmányi és tanácsi előterjesztés. 12. A gyeptesteri telephely csere utján való áthelyezése érdekében tett ajánlatra választmányi és tanácsi előterjesztés. 13. A polgári és belvárosi elemi leányiskolai épületnél szükséges munkák biztosítása iránt megtartott árlejtés eredményének bejelentése. 14. Az 1894. évi alapítványi számadások tárgyalása. 15. Tanácsi elő-

terjesztés a városi kertészlak és melegház felépítése iránt. 16. Tanácsi jelentés a vinceller képezdei épületnél felmerült többkiadások fedezésére nézve. 17. Tanácsi előterjesztés a betegápolási alap terhére ez év folytán felmerülő többszükségletnek póthitel utján való engedélyezése iránt. 18. Tanácsi előterjesztés az u-zoda és korcsmai épületek javításánál felmerült többkiadások póthitel utján való engedélyezése iránt. 19. Tanácsi előterjesztés a hidmérleg fenntartásánál felmerült többkiadások hasonló módon való megszavazása iránt. 20. Döry Pal és társainak kérvénye a pécs bonyhádi, hidegkut gyönki h. érdekű vasut létesítésének törzs részvények jegyzésével való pártolása iránt. 21. Tripammer ideiglenes erdőhivatali segédnek véglegesítés s ezzel járó fizetés utalványozása iránt. 22. Baliga György és társai kis-gyüd-utcai lakosoknak közút felállítás iránti kérvénye. 23. Golecz Karolin szülésznői oklevelének kihirdetése.

Hirek.

Pécs, 1895. december hó 11.

— **(Megfenyegetett tanács.)** Pécs város tanácsát a vallás- és közoktatásügyi miniszterium, a ma tartott közigazgatási bizottságban felolvasott leirata szerint, egy kis fegyelmi vizsgálat elrendelésével fenyegeti, ha hogy eleget nem tesz ama köteleseknek, hogy az iskolakötelesek pontos névjegyzékét végre valahára betervezzék. Széles kaliberű vita indult meg e téma körül, melynek során kiderült, hogy ugy a polgármester, mint az egész tanács végtelen nagy tévedésben volt köteleességét illetőleg. Ugyanis a polgármester azt hitte, hogy a kormány által kívánt statisztika a folyó 1895—96 iki iskolaévre vonatkozik, holott a kir. tanfelügyelő felvilágosításai szerint a jövő tanévben, vagyis 1896—97-ben iskolakötelesekké váló gyermekek névsora terjesztendő föl legkésőbb április végeig. Érdekes nyilatkozat volt, a mit ríposztképpen adott a mi polgármesterünk erre a kívánalomra: „Ha én két évvel előre tudom — ugymond — hogy hány tanköteles lesz Pécsen, ugy én nem maradok pécsi polgármester, hanem elmegyek profétának Bécsbe. Én nem tehetek róla, ha a tanfelügyelő négyszer is visszaveti a mi statisztikánkat. Különbben is a nép bizalmatlanságával is kell küzdenünk, mert legtöbbször eltagadja tanköteles korban levő gyermekeit: mert azt hiszi, hogy adót vetünk rá. Határozottan állíthatom, hogy ha 60 ágenszt mozgósítunk is, akkor sem kapunk pontos összeállítást; mert különösen ész táján temérdek munkakereső jön Pécsre, a kiknek gyermekei többnyire kikerülnek az összeírást. Tényleg azonban mindig több gyermek jár iskolába, mint a kimutatásban feltüntetve van, tehát hiányról szó sem lehet.“ A dolog aztán oly elintézés nyert, hogy a tanács teljesíteti az összeírást, ugy, miként eddig, mert masképpen nincs módjában. Ily értelemben fog felterjesztés intézteni a miniszteriumhoz s marad minden a régiiben, a statisztika is, a városi tanács is, a nélkül, hogy fegyelmeket kapna.

ahelyett, hogy a keztyűjét a szeme közé vágna . . . ez nem jelenthet jót.

— Kétszáz louis d'ort tesztek fel Ön ellen Talence ur, elfogadja?

Kérdé ismét a leghidegebb nyugalommal a herceg.

— Bizonyára herceg. Felelé udvariasan Talence. Lucien most már kezdte érteni a dolgot.

A megsértett férj tehát kard és pisztoly nélkül akar ellenfele lenni.

Kezdte érteni.

A herceg bizonyára azért akart vele játszani, hogy aztán a játék hevében oka legyen az összetűzésre és ugy minden nagyobb feltűnés nélkül mehesen végbe a párviadal.

A játék kezdetét vette.

A klub tagok körülállták az asztalt és figyelmesen szemlélték a két kitűnő játékost.

Luciennek éppen annyi szerencséje volt a kártyában, mint a minő peches játékos volt a herceg.

Mind a mellett nagyon elegánsul játszott és óriási összegeket volt képes veszteni a legnagyobb hidegvérrel.

Eleinte a szerencse hol egyikhez, hol a másikhoz pártolt; végre egészen Luciennehez szegődött.

A herceg megkétszerezte, megháromszorozta a betéteket.

Lucien előtt már halommal állt az arany és a bankjegy. Rendkívüli szerencséje szinte boszantotta már, annál is inkább, mert ugy vette észre, hogy a herceg szándékosan játszik ügyetlenül. De ez minden veszteségei mellett hideg maradt és egyetlen egy arcizma sem rándult meg.

A nézők elvesztették lélekzetüket is, ugy nézték ezt az eszeveszett játszmat, a melynél a tétek megkétszereződtek, megháromszorozódtak.

Egyszerre csak a herceg, mintha véletlenségből

tette volna, könyökével ugy megasztította az asztalt, hogy az ezüst karos gyertyatartó a padlóra esett.

A szolgák odasiettek és ujra meggyújtották a gyertyákat, mialatt a herceg a széthullott kártyákat szedte föl.

— Önön az osztás sora, Talence ur!

Óriási izgatottság uralkodott már az egész teremben, mert Lucien szerencséje majdnem hihetetlen volt.

A herceg egyszerre csak összevonta szemöldeit és vizsgálni kezdé a kártyák hátlapját . . . aztán gyorsan levágta az asztalra.

— Talence ur, ön csal — vágta aztán fölcsatánó hangon Lucien arcába.

Kinos csönd állt be körülötte.

Halotthalavány arccal ugrott föl Talence helyéről:

— Ezt meri nekem mondani, maga nyomorult.

— Nemcsak mondani merem — de ime be is bizonyítom — ismétlé a herceg fagyos hangon.

Ezzel a körülállók felé mutatott néhány kártyát, a melyeknek a hátán mintha tüzsurásokkal apró pontok lettek volna megjelölve.

— Uram, amit ön állit, az aljasság! — ordítá Talence magánkivül.

A herceg csöndesen fölkel az asztaltól és egyetlen szó nélkül távozott.

A jelenlevők mind meredten nézték a megjelölt hátlapu kártyákat.

Nem tudták elhinni, hogy egy olyan derék nemes ur, mint Talence, közönséges hamisjátékos legyen.

De mégis, kétségtelen a dolog, hisz itt fekszik előttük a bizonyíték.

— Uraim, biztosítom önöket . . .

Tördelé kétségbeesetten Lucien. A klubtagok mind hátat fordítottak neki, aztán egymás után hagyták el a játéktermet.

Megsemmisülten dobta magát Lucien egy székre.

— **(A népkonyha megnyitása.)** A pécsi jótékony négyelet népkonyháját (Papnövelde-utca, Mathessa épület) végleges megállapodás szerint a jövő vasárnap, f. hó 15 én nyitják meg. A népkonyhában egyelőre 150 egyén, köztük 20 iskolás gyermek, nyer étkezést, még pedig olykép, hogy 5 és 10 kros szelvények lesznek kiszolgáltatva s ezeknek beváltása mellett történik az ételek kiosztása. E szelvények bárkinek rendelkezésére állanak s ajánlatos is, hogy könyörületes emberbarátok vásároljanak belőlük és ilyeneket adományozzanak a szegényeknek. Egyelőre ily szelvények beváltására, a mostani nyelvi időjárásban, még az utolsó nap-számok is tud pénzt keresni, a valóban szegények azonban már most is teljesen ingyen fognak élelmeztetni. A felügyeletet naponként két négyeleti tag fogja gyakorolni a népkonyhában, a kifőzést pedig az apá-a-némikék eszeözlők.

— **(Egy havi rend.)** A polgármester havi jelentése szerint november hóban a közigazgatási igaztatóba beérkezett 1662 ügydarab, a melyből elintéztetett 1603; a kapitánysági külön igaztatóba beérkezett 1568 ügydarab, a melyből 1511 nyert elintéztet. Bűnügy volt 7, vétség 27, kihágás 83, eselődönyv kiadatott 9, igazolási jegy 12, iparigazolvány 23; letartóztatva volt 100, eltoloncoltatott 2, kötött utlevéllel kiutasított 45, a vendéglőkben összesen 915 idegen szállott meg. — Adók fejében befolyt 52.836 frt 32 kr, vagyis 376 frt 60 arral több, mint a mult év hason időszakában, hanem a hátralék vagy 50.000 frittal szaporodott. E célból a pénzügygazgató — teljesen díjtalanul — egy állami végrehajtó kiküldését ajánlotta föl, a ki egymaga nagyobb eredményel fog működni, mint a 4 városi végrehajtó; azonban a bizottság nem fogadta el. — A főorvosi jelentés szerint a közegészségi állapot elég kedvezőnek mondható, csupán a bányatelepen grasszált a difteritisz. 122 születési esettel szemben csak 90 haláleset fordult elő. Házasságra 25 pár lépett. Közkielégben 133 egyén gyógykezeltetett; dajkaságba 12 gyermek lett kiadva. A kórházak betegforgalma 514 főre rugott. — Behajthatlanság címén 1936 frt 69 krnyi utadót törtek.

— **(Felmentés és fegyelmi ügy.)** Iráts Mihály ráepetrei lakosnak harmadéve ellopták két lovat. A lovat a lóköltők szép szerével eladták Pavlovits Milánnak, a kinél mikor a káros a lovakat megtalálta, orgazdaság miatt jelentést tett ellene a bíróságnál. A pécsi kir. törvényszék azonban az ez ügyben megtartott végtárgyaláson Paulovits Mihály bűnösségét nem találta beigazoltnak az orgazdaságban, mert az teljesen jóhiszeműleg járt el a vételnél, s a vad alól felmentette. A felmentő ítéletet ugy a kir. ítéletábla, mint a kir. Curia is helybenhagyván, ezt az ítéletet ma délelőtt hirdette ki a törvényszék Pavlovits Milán előtt, ki így köszönte meg a saját nyelvén, hogy: — Zbogom! Az iratok most már át lesznek téve Baranyamegye alispánjához a községi jegyző élve a fegyelmi vizsgálat megindítása végett.

— **(A megszökött Schlesinger és a megrovási kaland.)** Még a mult havi közigazgatási bizottsági ülésben Jobszt László dr. az iránt interpellálta a mi polgármesterünket, hogy miért és

Most már világos volt előtte, hogy egy aljas' ördögi boszu áldozata lett.

A herceg, mialatt a gyertyatartót feldöntötte, a pillanat alatt támadt sötétségben kicserélte a jó játékkártyát a megjelzett hátu kártyákkal, a melyeket Lucien megrontására már magával hozott volt.

Ez volt a herceg boszuja.

Milyen férfiatlan, milyen nemtelen.

És Lucien nem védhette magát, vagy el kellett volna árulnia az asszonyt, a kit még mindig imádott.

Hideg verejték lepte el homlokát.

Ingadozó léptekkel, álmjáróként ment haza. Tudta, mit kell cselekednie.

Haza érve, íróasztalához ült és nyugodt, férfias vonásokkal a következő levelet intézte a hercegnek:

Uram!

Neje miatt elhatároztam, hogy nem védem magamat, hogy hallgatni fogok . . . sőt hogy soha se legyen alkalmam indiszkrétnek lenni, főbe lövöm magamat. De mielőtt meghalnék, nem tarthatom vissza magamat, hogy önnek szemébe ne mondjam az igazat: ön egy aljas, hitvány, gyáva fickó; ön nemtelen fegyverekhez nyult, mert elvette férfi becsületemet, míg én önt csak férfi jogaiban csorbítottam meg, a mi végre is konvenció dolga, és a miért, szemtől-szembe kész lettem volna fegyveres elégtételt adni. A legmélyebb megvetéssel

Lucien de Talence.

A levelet bepecsételte, postára küldte és mialatt inasa odajárt, elővéve revolverét, hidegvérrel lötte főbe magát.

A visszatérő fiu már csak holttestet talált.

A kandalóban egy csomó papir hamvadt, Coussey hercegnő levelei.

hogyan-miképpen szokott meg a pécsi közkórházból a hírhedt okmányhamisító Schlesinger Márk, és ha már megugrott, hát kit terhel miatta a felelőség? A polgármester megadta aztán a választ ma, elmondia majdnem ugyanazt a szökes részleteiről, a mint az annak idején a „Pécsi Figyelő”-ben megvala írva. A „ki a hibás” kérdésre pedig megnyilatkoztatta a főkapitány, a kinek a jelentését „sajátkezüleg” felolvasta. „Rágalom azon állítás — mondja Schwartz auf weiss a főkapitányi jelentés — mintha hozzám telefon-jelentés érkezett volna a tekintetben, hogy Schlesinger felgyógyult és kibocsátott.” Hivatkozik ezután a főkapitányi jelentés a f. évi októberben tartott miniszteri latogatásra, midőn a telefon egyáltalában nem szuperált, és annak a nozetének ad kifejezést, hogy a pécsi telefonon tíz eset közül talán csak egyszer lehet az összeköttetést sikerrel létesíteni. (Minő konzekvencia! Midőn a sertéshizláló telepen elrendelték felsőbb helyről a sertéses továbbszállítását, szintén a telefon szerepelt mint közvetítő eszköz, persze ekkor ez volt jó mentésnek.) A jelentés azzal záródik, hogy irasosan kellett volna a sz. kir. rendőrséggel tudatni, hogy Schlesinger ur ekkor meg ekkor ki fog szabadulni. Jobszt László dr. szeretett kijelenteni, hogy ilyen stílus, ilyen ékes felelet után jövőben óvakodni fog mindenki felelősségre vonni a város bármely mulasztó, hibás közegét. Szóla a város közönségének bizalmából foglalja el helyét a bizottságban, és azt hitte, hogy joga van feleletre vonni bármelyik mulasztó közegét; de az a hang, melyen ezt a feleletet neki megadták, a legkevésbé volt jogosut és ildomos. Különbben is szóla nem vádolt meg senkit, ő csak azt jelezte, hogy a lapokból olvasta az egész esetet, tehát kérte a polgármestert, hogy járjon utána a dolognak. Pedig hát ezek után legkevésbé látja be, hogy utána jart volna, itt csakis egy kis hivatalos mosakodásról és gorombáskodásról, mely a szokott erélyvel és tapintattal (?) vitetett keresztül, van szó. Ezek után annyi tény, hogy a lapok közleményei alappal bírnak teljesen megbízhatók, no meg hogy valaki rémséges mulasztást követett el. Kérnem kell ennél fogva a polgármestert, hogy tartsa meg a vizsgálatot ő maga és ennek eredményéről tegyen ide jelentést. Mert meg kell mutatnunk, tartozunk vele a bizottság méltóságának, hogy velünk senki sem packázhatik és hogy ilyen minősíthetetlen eljárás jövőben tűrni nem fogunk. A Dinszberger polgármester kijelenti, hogy igemis, ő kihallgatta a közegeket és konstataita, hogy a mulasztás a kórházi személyzetet terheli, különösen a gondnokot, a ki kötelesség szerűleg nem jelentette 24 órával előbb, hogy Schlesinger ki fog szabadulni. Jobszt László dr. egyáltalában nem osztja a polgármester nézetét. Ha tudja, és mint most állítja, tudja, hogy ki a hibás, mért nem indította meg a hibás közeg ellen a fegyelmi eljárást; mert ilyen fegyelmi szabályokba ütköző súlyos cselekmény a legszigorubb megtorlást érdemli. Kéri tehát a bizottságot, hogy most már rendelje el a fegyelmi vizsgálatot. Majorossy Imre főjegyző védelmére kél a gondnoknak, mond van, hogy elég egy szekér fazéknak egy bot is, vagyis a rosszalás, a mit mi ebből a bizottságból kifejezünk. Eddigélég úgy sem merült fel panasz ellene. A főispán ily értelemben mondta ki a határozatot, se szerint a pécsi közkórház gondnoka hivatalos iratban fogja megkapni, hogy rosszalásra ítéltetett Schlesinger Márk ur pedig nagyokat iszik a pécsi rendőrség egészségére.

— **(Csavargó lakatoslegény.)** Polgár Béla besztercei lakatoslegényt az éjjel elfogta a rendőrség egy kocsmában, a hol bort ivott, de fizetni a borért csak hosszú kapacitálás után fizetett. Mikor a rendőrség kérdőre vonta, hogy hol van szállva és mit keres Pécsen, választ nem tudott a kérdésekre adni s ezért letartóztatták. Mai kihallgatása alkalmával aztán kitűnt, hogy csavargóva jár már 4—5 hónap óta városról városra és így tengeti munka nélkül kéregetésből a napjait. Bizonyítványa, melyet a besztercei főkapitányság állított ki, szinte gyanút keltett, mert rajta a hivatalos pecsét igeu primitív — utánzatnak látszik s ezért a rendőrség távirati uton kereste meg a besztercei kapitányságot, hogy megtudja, nem e hamisított a bizonyítványa. Nem lehetetlen, hogy a csavargó lakatoslegényben valami hamisító bandának egy tagját kerítette kézre rendőrségünk.

— **(Halálozás.)** Ma délben halt meg városunk egyik legidősebb polgára Scheurer Antal, volt mészáros mester, élte 85-ik évében. Temetése folyó hó 13-án, pénteken fog végbemenni a szigeti országot 14. sz. gyászházából; az engesztelő szent mise áldozat pedig f. hó 14-én fog megtartatni a ferenciek-templomában.

— **(Iparos inasok tréfái.)** A Ferenciek-utcáján a hét némeiy estéin iparos tanulók mennek keresztül nagyobb csapatokban, természetesen illő lármával és duhajkodással. Egyik-másik boltkirakat előtt megállnak gusztálni s leszorítják a közönséget a járdáról. Kritizálnak, a nagyobbak meg pláne az arra menő nőkre is megkockáztatnak egy egy „árthatlan” megjegyzést. De a fő tréfájuk abban áll,

hogy mindenik háznak a csepenyűjét rázzák, cibálják, aztán röhögve elfutnak. Nagyon leköteleznék a Ferenciek utcája lakóit az illető inas-urak gazdái, ha néhány gyöngéd fülbeli figyelmeztetéssel egy kevés etikére megtanítanák a tréfakedvelő suhancokat.

— **(Hamis bukásért elítelve.)** Schack Ferenc aranyművest a pécsi kir. törvényszék hamis bukásért vád alá helyezvén a megtartott végtárgyaláson egy évi fogházra ítélte. A másodbírósg ez ítéletet három hónapra szállította le, a mit a kir. Curia is helybenhagyott, azon indok alapján, hogy vádolt ellen a pazarlás nem állapítható meg. Schack Ferenc előtt ma hirdették ki a jogerős harmadbírósg ítéletet s az entét nyomban át is adatott a kir. ügyészségnek büntetése kiállása végett.

— **(Elítelt tolvajok.)** Dinszberger János és Vég János Vámos községi lakosok elleni többrendbeli lopás bűnyűjében ma hirdette ki a pécsi kir. törvényszék a budapesti kir. Curia ítéletét, mely Dinszberger Jánosra kiszabott 2 és fél évi fegyházbüntetést jóváhagyja, Vég János büntetését pedig, kit a kir. törvényszék 2 havi, a kir. tábla 3 havi fogházra ítélte, 3 havi fogházban állapítja meg. Az elítelt Vég János nyomban át is lett kísérve a kir. ügyészséghez, hogy büntetését kitöltse; Dinszberger Jánosra nézve ez nem volt szükséges, mert ő most is épen az ügyészség fogházában ül, több rendbeli lopás miatt s fogságát csak jövő évben tölti ki, a mikor aztan ezt az újabb büntetését kezd majd kitölteni.

— **(Különös gusztusa lehet.)** Schacter Elek pécsi fiatal bádgossegédnek csinos, szemrevaló felesége van, a Mari asszony. Ha Mari otthon van, Elek ur keres, kutat ok után, amiért beleköthessen. Aztan megveri Mari asszonyt. Ha Mari asszony megunta a furcsa tünetekben nyilvánuló szerelmeteskedéseket s Elek urtól meglép: Elek tüvé teszi érte az egész várost s mikor megtalálja, revolverrel édesgeti haza az asszonykát. Elek urnak már többször volt e furcsa gusztusa miatt a rendőrséggel kellemetlensége. Most a kir. tábla csukatta le néhány napra.

— **(Nyavalyássá verte.)** Horváth János üröggi szekeres súlyos testisértéssel vádolva állt ma a bíróság előtt. Bűne pedig az, hogy tavaly Erzsébetnapján Volcsányi János, 11 éves fiúcskát a Szentkútról jövet vére-re verte, úgy hogy a fiúnak a kiállott félelem következtében hallása is megsérült, ő maga pedig epileptikus lett s még most is előfoglal bizonyos időközökben a borzasztó betegség. Az eset pedig úgy történt, hogy a fiu a Szentkútról jött haza Pécsen lakó mostoha apjához, Hahn Mátyáshoz és ennek neje, az ő édesanyja Volcsányi Terézhez, mikor a szőlők között Horváth Jánosra akadt, a ki részegen dülöngött az uton s a kis fiut megfogván, attól a pipáját és dohányzacskóját követelte, hogy adja elő és eközben a földhöz verte, fojtogatta s úgy szabadították ki a kezei közül az arra járó emberek. A végtárgyalás Horváth bűnösségét beigazolta, bár ő részegséggel védekezett, azonban ítéletet nem hozott az ügyben a kir. törvényszék, hanem azt a fiu egészségi állapotára vonatkozólag a felsővámház-utcai iskolai tanítók — kik a gyermeknek tanítói voltak — megkérdéseig felfüggesztette.

— **(Az aréna végnapjai.)** A ma tartott városi közigazgatási bizottsági ülés foglalkozott a Somogyi szingazgató tulajdonát képező fabódé eltávolítása ügyével, melyre vonatkozólag nevezett igazgató még f. évi június 12-én megkapta a rendőrség megjegyzését, hogy azt nyolc napok alatt távolítsa el. Dacára annak, hogy az igazgató ezt a rendeletet tudomásul vette, június 29-én mégis felebbezést adott be ellene. A tanács röviden végzett a felebbezéssel s azt, mint elkésetten beadottat, visszautasította. Persze hogy ez a határozat is megfelebbeződött a belügyminiszteriumhoz, a honnét leérkezett a közigazgatási bizottsághoz, hogy III ad fokban, végérvényesen döntson ebben a hosszas huza-vonásban. Epés hangok emelkedtek a bizottságban, melyek valamennyien Somogyi üzleties felfogására vonatkoztak, a ki nem átalította hosszú időn át a csakis színház számára engedélyezett arénát csepürágóknak, kóklereknek stb. bérbeadni, csakhogy pénzelhessen. Ennél fogva minden méltányossági tekintetek félretételével határozatba ment, hogy az arénának 30 napok alatt el kell tűnni a föld színéről, különben Somogyi igazgató költségére a város kapitánysága fogja azt elhordatni.

— **(Apját a börtönbe jutatta.)** Sebők János bánosi jómódú gazdaembernek van egy öreg 73 éves édes atyja, — Sebők József. Az öreg valamikor tehető ember volt; de mindent János fiának adott. Sebők János úgy hálálta meg atyja jószágát, hogy a házból kidobta, sőt kevés kis rubáitól is megfosztotta s mikor az öreg mégis vissza akart térni fiához: ez őt seprűnyéllel összevissza verte. Az öreg Sebők tehát, — nehogy éhen haljon, — koldulni volt kénytelen. Fia kegyetlen, durva és hálátlan magaviseletén az öreg kérés, rimázkodó szavai mit sem változtattak. Szegény Sebők József hát pisztolyt vett és egy este, — mikor fia lámpavilágnál ujságot olvasott, — rálőtt Sebők

Józsefet hát befogták s ügye a kir. kuriára kerülvén: itt öt hónapi fogházra ítélték. Így hát, míg a fiatalabbik Sebők bőségben uszik, az öreg majd kap krisztkindlire egy darab — rabkenyeret.

— **(Tettenkapott betörő.)** Az éjjel a gimnaziumi épület egyik kamnijában, a hamu között, elbujva, egy embert találtak. Mikor a hamu között előhúzták, előkerült vele egy fejse, egy csomó vasaz kötél, vasmetsző, kalapács és közifűrés, melyek mind a gimnazium tulajdonát képezik s melyeket úgy lopkodott össze a titokzatos ember bent az udvarban, meg pedig minden bizonynyal ama csomó, hogy azokat betörésekre használja fel. És neki is állhatott már az egyik pinceajtó felfeszítésének, mikor hallotta a cselédség lépteit, kik véletlenül az udvaron jártak s ekkor húzta meg magát a lopott tárgyakkal együtt a hamus kamijában. De hát ott felfedezték és nyomban át is adták a rendőrségnek, a hol kitűnt, hogy Csuhaj Jánosnak hívják a póruljárt betörőt, a ki régebben szolga volt a gimnaziumban s még akkor szerzett ismereteit akarta most felhasználni a betörés elkövetése körül. Most az intézettől elesaptak, azóta csavargó életet élt, sem állandó foglalkozása, se biztos lakhelye nem volt. Most azonban biztos lakhelyet kap majd a — börtönben.

— **(Razzia.)** A múlt éjjel ismét razziaírtartott a rendőrségünk Selenyi rendőrbiztos vezetése alatt, a mikor 16 férfit és 3 nőt tartóztatott le csavargás miatt. A letartóztatott egyéneket, kiknek Pécsen se állandó foglalkozásuk, se határozott lakhelyük nincsen, illetőségi helyeikre fogják rendőri fedezet alatt utaztatni.

— **(Eltűnt leány.)** Jahn Margit, egy ang tizéves kis leányka az anyja lakásáról már régebben eltűnt és a legszorgosabb kutatás dacára sem volt feltalálható. Az eltűnt leány alacsony, sovány, beteges testalkatu, hosszas arca, fekete haja és szemüve van, jobb keze egyik ujján sebhelyek látszanak s mivelhogy mindez ideig a rendőri nyomozásnak sem sikerült az eltűnt leányt feltalálni, ezért a pécsi rendőrfőkapitányság hivatalosan körözteti.

— **(A kinek kétszeres pechje van.)** Tegnap előtt a kigyó utcában egy ismeretlen embert találtak összeesve, tehetetlenül, önkívületi állapotban. A rendőrség bevitette a városi közkórházba, a honnan azonban a mai nap kibocsájtották, mert kutyabaja sincs, s csak egy kis katzenjammer következtetésépp vette elő az ajulás és szorult arra, hogy a kórházban kialudja magát és helyrekorrigálja egy kis bűjtöléssel a megrontott gyomrát. Találtak nála egy batyut, benne a többek közt egy piros nő blúzt, melyet valaki számára valamelyik üzletben vásárolt. Ma aztán, minthogy kellően igazolta magát, átadták neki a rendőrségnél a batyut és elbocsájtották haza. Szederkényre, honnan vásárlások végett jött be Pécsre, de a pénzt elitta s e mellett önkéntelen kórházi áponc is volt. A peches embert Pech Ádámnak hívják.

— **(Éjjeli tyúkvásár.)** Az éjjel a szigeti-országoton két ember egy csomó megfogott tyukot árult, végig a kocsmákban és az éjjeli vandormadarak előtt. A rendőrorjárat azonban meglepte a titokzatos tyúkkofákat és az egyiket elfogta, a másik azonban megugrott. Az elfogott embernél egy csomó tyúkot foglaltak le, a melyek minden bizonynyal lopottak és hogy esetleg el ne árulják a tolvajokat, mint hajdan a capitolumi ludak a Rómát elfoglalni akaró éjjeli ellenséget, azért tekerték ki a nyakukat a tolvajok, kik, a mint a vizsgálat kiderítette, Patacsra és valami nagyobb tyúkklopást követvén el, zsákmannyukat Pécsre hozták be éjnek idején, hogy olcsó pénzért tulajdonuk rajta. A rendőrség folytatja a vizsgálatot az éjjeli tyúkvásár ügyében.

TÁVIRATOK.

— **Kuglisó bomba a bécsi Burgban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma délelőtt nagy szenzációt keltett Bécsben a hír, hogy a Hofburgban az őrség egy embert fogott el, kinél egy bombát találtak elrejtve. E hirre a közönség nagy tömegekben gyűlt a Hofburg elé s az izgalom nagy mérveket öltött. Kiszivárgott értesülések szerint a bomba fából volt ugyan, de az izgalmat ez nem csillapította le. Az elfogott egyéuről kisült, hogy szocialista szabólegény; a hozzá intézett kérdésekre zavart feleleteket adott, a melyekből nem lehetett kideríteni, hogyan került a Hofburgba.

— **Hírek a Balkánról.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Koburg Fülöp, Ferdinánd fejedelem testvére ma Szófiába érkezett. — Sándor szerb király a szerb alkormányt megváltoztatni szándékozik.

— **Az osztálysorsjegyek húzása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A osztálysorsjáték mai folytatolagos húzásánál 50.000 koronát nyert a 88669. sz., 8000 koronát a 86225. sz. és 600 koronát a 37120. sz. sorsjegy.

NYILT-TER +)

Köszönet-nyilvánítás.

A pécsvárosi tanítók-testülete s a szigeti külvárosi iskola tanító testülete külön is egy-egy diszes koszorút helyezett istenben megboldogult kedves rokonunk.

Haksch Ágnes

pécsvárosi nyug. tanítónő ravatalára. Fogadják úgy a nevezett tanító-testületek, mint mindazok, kik szeretett rokonunk elhunytá alkalmából minket részvétük kifejezéseért fölkerestek, avagy megsiratott halottunk eltakarításakor a végtisztesség-adáson megjelentek. hálás köszönetünket.

Pécs, 1895. december 11-én.

Az elhunytak gyászoló rokonai.

Laptulajdonos SZAUTTER GUSZTAV
 elölős szerkesztő PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

15378 sz.
 P. 1895.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a **vökányi** I. sz. tjkvben felvett 438. 1966. 2073. és 2654. hrsz. legelő tényleges felosztásának bírói jóváhagyása tárgyában a 10 326 90. J. M. sz. rendelet 49. és 46. §-aiban megjelölt irányban megejtendő nyomozásnak a helyszínen leendő eszközlésére határnapul **1895. évi decz. hó 28. napjának d. e. 9 óráját** tűzte ki, a mikorra a felosztandó legelőre nézve jogosultakat oly hozzáadással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviselőteről gondoskodjanak.

Pécs, 1895. évi december hó 3-án. A kir. törvényszék.

Sávellők.

Feszti jegyző.

Mindennemű óra- és ékszerjavítások a lehető leggyorsabban és pontosan készíttetnek.

Karácsonyi és ujévi ajándékok

a legolcsóbb áron kaphatók

PAPP ANTAL

óras és ékszerész

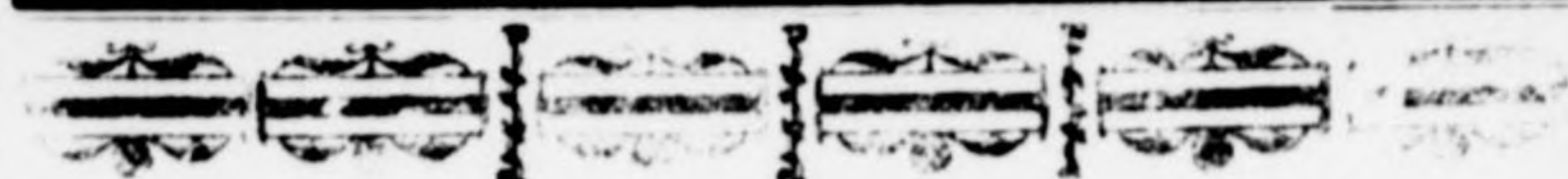
PÉCSETT, Ferencziak-utca 17. szám.

Ugymint arany és ezüst zsebórák, arany és ezüst óraláncok, arany és ezüst jegygyűrűk, arany és ezüst karkötők, arany és ezüst függők, bróssok, melltűk stb.

Továbbá a legfinomabb és legújabb **bécsi inga órák**, mindennemű **amerikai és francia ébresztők**, **párisi teremórák**, **iroda és hajó órák**, **schwarzwaldi falórák** nagy választékban kaphatók.

Vidéki megrendelések gyorsan, pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Nélem vásárolt vagy javított órákért többévi jótállást vállalok.

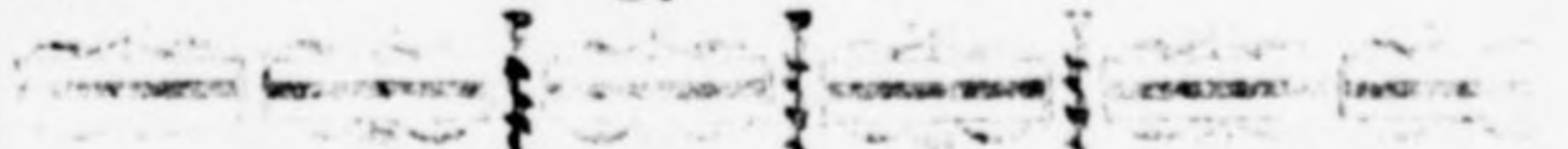
Hires város az alföldön Kecskemét a Baraczkcognac Baraczk szesz és Baraczk keréme

egyedüli gyártási helye. 1889-ik év óta 180000 liter áru van beraktározva, mely most kerül elszállításra.

Árjegyzéket ingyen és bérmentve küld az Első alföldi cognagyár r. t. Kecskeméten.

Kitűnő gyártmányaink kaphatók H. Rézbányai János, Clemente Antal, Nick A. K. és Spiegei József uraknál. Használatban van a Pécs városi közkórházban is.

Bővebb felvilágosítással szolgál **Breuer Miksa** ur, vezérigénynök Pécsett.

A Richter-Féle Horgony-Közpüsztergyár

mint azelőtt parafának a macskaneműben: három even felhő gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Olcsók, mivel sok even az eltarthat és mindig kiegészíthető és megújítható. A ki ezen, a maga nemében parafának és foglalkoztatásért meg nem ismert, az rendelje meg az alatt jegyzet engedél az új, nagydarab-illusztrált árjegyzéket, mely hirtelenre széküldeték. Brevált és alkalmasul határozottan Richter-Féle Horgony-Közpüsztergyár kerendő és minden egyes szekerény "Horgony" gyártású nélküli, mint nem valódi, keményen vizsálatott, a ki ezt elmulasztja, könnyen kaphat kevesebb értékű utazást. Meggyőződés, hogy csak a valódi Horgony-Közpüsztergyár tervszerűleg kiegészíthető és hogy elbeszélő bevezető útmutató mint kiegészítés teljesen értéketlen volna. Azért csak a hires valódi szekerények előfoganak, a melyek 40 kr., 75 kr., 90 kr. egészben 6 Ft-ig és magasabb áron.

Uj! Richter-féle Tureáni játékok n. m.: Ne oly hevesen, Columbus fölása, Vilámhárta, Gondozó, Felföld stb. Egy játék ára 35 kr. — csak a "Horgony" vállalat általott játék valódi!

RICHTER F. AD. és társa, Első osztr. magy. és k. szabad. közpüsztergyár
 Riedlstr. (Thür), Olen, Rotterdam, London E. C., New York, 215 Pearl Street.

Pécsi kölcsönös segélyező egyesület

(Pécs Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként az az előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyező-egylet XXXI. évtársulatának törzsrészevényeire a mai nappal kezdetüket vették, s e célból az aláírási ívek az intézet helyiségeiben, a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve) (d. e. 9 12 óráig) kitév vannak.

Az újonnan keletkező 1896. évi 31-ik évtársulat, épp úgy mint a korábbi harmincz évtársulat: **6 evre terjed** s így az egy-egy részletre megállapított **50 krnyi heti betét 6 évan át fizetendő**. A befizetések emez új évtársulatra 1895. évi december hó 30-án kezdődnek s a második hét végeig, azaz: **1896. évi január hó 11. ig** teljesíthetők, anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótleket, az egy heti mulasztásért fizetni kellene. **A törzsrészevények a hat évi ciklusra egyszerre is befizethetők**, s ez esetben egy-egy törzsrészevény után — a 6 evre megjáró 156 ft helyett — **138 forint** fizetendő.

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészevény után **1 forint beíratási díj** lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzett törzsrészevények számára, az intézet rendes tagjai — részevényesei lesznek, s ezért köztük — hat év letele után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta nyeresemény, a jegyzett törzsrészevények arányában, teljes mértékben jut elosztásra.

A pécsi kölcsönös segélyező egyesület

elfogad rendes takarékbetéteket is

(1 forinttól bármily magas összegig)

s eme betéteket, rendes körülmények között, ha kisebb összegekről szólnak, felmondás nélkül, nagyobb összegeket pedig, a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza

s az ily takarékbetétek után 4% kamatot fizet.

A betétek után kivett 10% tőke kamatadót a betevők megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő befizetések meg önyvitére, valamint a részükre kiutalványozandó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölcsönös segélyező egyesületnek giró számlája van az osztrák-magyar banknál és chek számlája a m. kir. posta-takarékpénztárnál.

Mindennemű üzleti ötétekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak nála, az intézet helyiségeiben, megszerezhetők az egyesület alapszabályai is, akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyező egyesület 1895. évi november hó 28-án tartott igazgatósági üléséből.

Kindl József,